

Der kunde derved beskæftiges, sagde han, nogle Hundrede Mand, og nu tror det ærede Medlem, at ved at tale saa rørende om Arbejdsløsheden skal det lykkes ham at faa disse Militærlove til at glide ned i Befolkningen.

Jeg vil alligevel haabe, at denne Plan bliver gennemskuet, at man ser det, som virkelig ligger bag ved. Hvad vilde det nu nytte, om nogle faa Hundrede Mand kunde komme i Arbejde, naar vi vide, der for Tiden er 25,000 arbejdsløse Mænd og Kvinder i vort Land. Nej, lad os endelig passe lidt paa og ikke lade os bedaare af saadanne Talemaader, men se paa disse Sager og Love for sig og behandle dem for sig og saa se senere ved Siden af dette at hjælpes ad for i Fællesskab at bringe Hjælp til de arbejdsløse, men ikke paa den Maade, at vi bygge unyttige Fæstninger. Der er mange andre Maader og Veje, ad hvilke vi kunne hjælpe dem, men vi skulle ikke gøre det ad de Bagveje, det ærede Medlem her foreslaar.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at naar han siger, at han havde tænkt sig Muligheden af, at Højre skulde bringe det Offer, at lade Landbefæstningen falde, saa kan der slet ikke være Tale om noget Offer fra Højres Side. I det Øjeblik, Højre kunde faa den Tro, den Overbevisning, at Landbefæstningen kunde undværes, lod vi den selvfølgelig straks falde. Vi holde ikke paa den for Højres Skyld. Naar vi slutte os til den Tanke og nu med en vis Glæde — ingenlunde med Jubel, som det fejlagtigt er blevet paastaet — se, at den Tanke ogsaa finder Ørenlyd hos Venstre, saa er det kun, fordi det selvfølgelig i mange Aar har lagt et Tryk paa os, som mente, at det var den Vej, vi maatte, at det store Fler-tal i Tinget og deres Vælgere, Mænd, der jo ere lige saa fædrelandskærlige som vi, at disse Mænd, disse vore Medborgere ikke kunde bringes til samme Syn som vi. Nu se vi, at denne Tanke i Virkeligheden har fundet Plads ogsaa hos de Herrer. Derover juble vi ikke, men derover glæde vi os, ikke for Partiets Skyld, men for Fædrelandets Skyld. Der kan derfor aldeles ikke blive Tale om, at Højre i denne Sag skulde bringe noget Offer, det har intet at ofre for sit eget Vedkommende.

Naar saa det ærede Medlem gav en Forklaring af, hvorfor Krigsministeren har anbefalet Landbrugslotteriet, saa var denne Forklaring efter min Mening ganske mærkelig. Det skulde være, fordi det ikke skulde kunne siges, at Ministeriet, medens Forsvarskommissionens Overvejelser stod paa, forringede Landbefæstningen. Derfor blev det anbefalet. (Afbrydelse af J. C. Christensen). Sagde det ærede Medlem ikke det? (J. C. Christensen: Nej, jeg sagde: „ikke saa med Ligegyldighed paa“). Men det ærede Medlem ved meget godt, at hele den Historie derude, inden den er færdig, vil kræve omtrent lige saa lang Tid, som der er medgaaet til Overvejelserne. Det kunde man derfor godt have undværet, mener jeg. (Formanden ringer.) Maa jeg blot faa et Minut til at svare de Herrer Socialdemokrater.

Jeg kunde jo nok tænke, at der vilde de tage mig og sige: er det paa den Maade, De vil afbøde Arbejdsløsheden? Men der tager man jo ganske fejl. Jeg siger nemlig kun som saa: en Del af disse Fæstningsværker skal jo alligevel anlægges. Jeg vil aldeles ikke have, at vi skulle anlægge dem for at give Arbejde. Ingenlunde. Jeg har sagt, at hvis disse Fæstningsværker alligevel skulle anlægges, lad os saa — og det tror jeg, hele det danske Samfund vil takke os for — tage fat i dette Øjeblik, hvor der er saa stor Arbejdsløshed. De rørende Ord om de fattige skal jeg gerne skænke det ærede Medlem. Jeg kender maaske nok saa meget til Fattigfolk som det ærede Medlem. Men jeg taler ikke om det her i Tinget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det ærede Medlem vil ikke kunne slippe udenom, at han ved sine militære Anlæg kun vil opnaa det ene, at forøge Arbejdsløsheden i Stedet for at formindske den. Han kan drage nogle Hundrede Mennesker herind. Men bagefter ville disse militære Foranstaltninger bevirke en Stigning i Arbejdsløsheden. Derom vidne ogsaa alle Tal. De aarlige Udgifter til Militærvæsenet i Europa ere efter en tysk Statistikers Oplysninger over 4½ Milliard, og den samlede europæiske Statsgæld udgør 105 Milliarder. Kan det ærede Medlem ikke tænke sig, at det i en meget væsentlig Grad stammer fra de fortvivlede Rustninger, som Staterne ere inde paa? Og en Stigning af Rustningerne vil kun medføre,